

Yıl Ve N Sızıları

– tutsak yelve · 02 Ocak 2020

sıradan biriyim
safım insan absürtlüğünden çıkar
uçlara basarım
karşıma alırım uçurumları
herhangidir düşüncesine girdiğim canlı
bir solucan
bir kertenkele
veya duygusal bir sırtlan

(gözlerim gördü-2 hafta av aradı kendisi ve bekleyen aç yavrusuna
ve ikisi de öldüler)

nefes aldım mola aldım soluklandım
hem kadim hem yeni vitrin yıllarla

yaşamak gibiydi eylemim//

ölümüne siyasa büyüttü kucağında entrikalar
tükürük çarkları döndü kürkçü dükkânı ırağında
sanrılar;
silü'etten tapınaklar icat etti gaibin uykusunda

ya'kindaki düşşel kandırmacı ve kayırmacı bülten ve hem'şerici düşmanımdır demiştim

yineledim
uyarılı devre'lere yanmadan
kaçın kurasıyız' dediler

hâlâ anlamayanlar yaşlandı dün gece
zevahiri kurtama uğraşı göz sürmekti karanlığa
toplandı sönmüş kandiller tinsel ayine isyanlara
ışıklar içinde rüyalar göremezdi dünya

kentin raylarında dinlenen cesetleri
s'ezdilere mistik tramvaylar

usum yönü muazzebî hislerin çığlığına düşmüştü
vagonlarla-hayatlar

insan cisimli sürgün kıyafetli ecinniler-
kucađıma verdiler
duygusu katledilmiş çocukluđumu
bu.. yıl'ân takvimde bitmeyen günüm sonuydu

umut kundağının tanrıyla bağını çözdüm
sahipsiz sevgilimdi kıyametim
imdi ! kalabalıklarca t'aşan içimi g'ördüm

ricalı ve iştiyaklı talebimdi
herkes için ölüm...